



ת"פ 46125/09/19 - מדינת ישראל נגד מלקו בן טשלה אביץ (עציר) - נדון, שלמה בן מולט ימטה (עציר) -

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 46125-09-19 מדינת ישראל נ' אביץ(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל -
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד גלעד ארליך

המאשימה

נגד

1. מלקו בן טשלה אביץ (עציר) - נדון
2. שלמה בן מולט ימטה (עציר) -
ע"י עו"ד איתי בן-נן

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם 2

כתב-האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המייחס לו ביצוע עבירה של **שוד בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה, כי המתלונן הוא בעליו של בית העסק "אלישי רון" הממוקם בראשון לציון (להלן: "בית העסק"). המתלונן נהג, מדי כמה ימים, לצאת מבית העסק לעבר ביתו כשהוא נושא עמו סכומי כסף גבוהים.

עובר ליום 1.9.19, בדרך שאינה ידועה במדויק, נודע לנאשם, לנאשם הנוסף - מלקו אביץ' (להלן: "אביץ'"); וביחד: "הנאשמים") לדנה אלפה (להלן: "דנה") ולאחר שזהותו ידועה (להלן: "האחר"), על אודות נוהגו של המתלונן לצאת מדי כמה ימים מבית העסק כשיש עמו סכומי כסף גבוהים.

לאור מידע זה, החליטו הארבעה לשדוד את המתלונן. לצורך כך, הצטיידו במוטות ופרטי לבוש להסוואת פניהם.



כחלק מתכנון השוד, סיכמו הארבעה כי דנה תשמש כתצפיתנית, ותודיע לנאשמים ולאחר מתי יצא המתלון מבית העסק, בעוד הם יתמקמו בקרבת ביתו של המתלון, יארבו לו, ובהגיעו אליהם ישדדו אותו בכוח ובאלימות.

בהתאם לסיכום האמור, ביום 1.9.19 בשעות הלילה המאוחרות נפגשו הארבעה בגינה ציבורית הצופה אל בית העסק. בהמשך, ביום 2.9.19 בשעה 00:02 לערך, עזבו הנאשמים והאחר את הגינה, בעוד דנה נשארה במקום, מתצפת לעבר בית העסק.

בהתאם לסיכום, בשעה 00:25 לערך, דיווחה דנה טלפונית לנאשמים והאחר כי המתלון סגר את בית העסק ויצא ברגל לעבר ביתו. במקביל, הנאשמים והאחר התמקמו בקרבת ביתו של המתלון, שניים מהם חמושים במוטות, כשהם אורבים למתלון מאחורי שיח ופניהם מוסווים בפרטי לבוש שונים.

בהגיע המתלון לקרבת ביתו, כשהוא נושא עמו תיק גב ובו כ- 130,000 ₪, נגלו הנאשמים והאחר למתלון, סבבו אותו, ואחד מהם דרש ממנו למסור לידיהם את התיק. המתלון הרים את ידו השמאלית, ובתגובה הכה אותו אחד מהנאשמים או האחר במכה חזקה בידו באמצעות מוט, בעוד השניים האחרים הצטרפו והיכו את המתלון המפוחד.

המתלון ההמום ניסה להתגונן מפני התקיפה אך נפל ארצה, כשהוא אוחז בחוזקה בתיק הגב. הנאשמים והאחר המשיכו והיכו את המתלון השרוע על הרצפה בבעיטות ומכות בראשו, כשהם גורמים לו לחבלות בידו ובראשו, עד שאחד מהם הצליח לקחת את תיק הגב, והשלושה ברחו מהמקום. המתלון הצליח להתרומם והחל לתור אחריהם.

לאחר זמן קצר, הבחין המתלון באחד מתוקפיו כשהוא נושא עליו את תיק הגב, התקרב אליו, צעק לעברו שיעזוב את התיק, וזה ברח מהמקום כשהוא משליך מידו את התיק.

3. "יאמר כבר, כי עניינו של אביץ' הסתיים, לאחר שכתב-האישום תוקן כך שנמחקו המילים "ברזל" (תיקון התקף גם לגבי הנאשם), גובש "הסדר רף", וניתן גזר-דין ביום 8.9.20.

עמדת הנאשם וזירת המחלוקת

4. הנאשם כפר באמצעות בא-כוחו במיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, לא היה שותף לשוד, לא נכח במקום האירוע ולא נטל כל חלק בתכנון ובביצוע עבירת השוד. בנוסף, העלה טענת אליבי לפיה בעת ביצוע העבירה שהה בביתו.

5. ב"כ המאשימה ביקש לבסס את הרשעתו של הנאשם על אמרותיה המפלילות של השותפה דנה בפני מדובבת, הכוללות מלל עשיר ומסירת פרטים מוכמנים. חיזוקים לראייה מרכזית זו נמצאו בתיאור המתלון את השוד, הזהה לזה שמסרה דנה, תיעוד במצלמות אבטחה, מחקרי תקשורת ואיכונים, וכן קשר מוכח של הנאשם לנייד "מבצעי". לכך יש להוסיף גרסה משתכללת ומשתנה של הנאשם בבית-

עמוד 2

המשפט וטענת אליבי שלא הוכחה.

6. סניגורו של הנאשם הבהיר, כי אין מחלוקת שהשוד בוצע. עם זאת, לשיטתו התביעה לא הצליחה להוכיח כי הנאשם היה מעורב בשוד. דנה מסרה למדובבת פרטים שנמסרו לה על-ידי החוקרים והאחר, כשהמדובר בעדה לא אמינה. אין כל ראיה אובייקטיבית למעורבות הנאשם, ובנוסף הוא לא נראה באף לא אחת מהמצלמות. אותו טלפון "מבצעי" לא היה בחזקתו הבלעדית אלא היה ברשותו של האחר בליל השוד, ועל כל מקרה האיכונים שהוצגו מבססים את האליבי של הנאשם.

פרשת התביעה

7. האירוע החל ביום 2.9.19 בשעה 00:39, עת אשתו של המתלונן דיווחה על גניבה, וכי למטה, בחצר הבניין בו הם מתגוררים, קפצו על בעלה שלושה גברים שגנבו לו את תיק, והיא שמעה אותו צורח.

הסייר רועי אליהו (ע.ת. 25) קיבל את הדיווח בשעה 00:41, כשהדיווח כלל תיאור של שלושה חשודים כהי עור. במהלך סריקות שערך באזור, ראה חשוד שעונה על התיאור מסתובב עם סיגריה ביד, ובהמשך נתקל בו שוב כשעדיין לא הדליק את הסיגריה. תשובותיו הסותרות של אותו חשוד והתנהגותו העלו את חשדו של השוט, ובהמשך בתחנת המשטרה ראה עיגולים ואדמומיות בידו - וצילם זאת. לאחר שסיים את הטיפול בחשוד הרגיש שלא סגר את הטיפול באירוע, שכן החשוד מסר פרטים שקריים על אודות רכב של אחיו עימו הגיע. לבסוף, לאחר סריקות עם המפתח, הסייר איתר את הרכב שהמפתחות תאמו לו בסמוך למקום העיכוב - ברחוב תרמ"ב בראשל"צ, בין המספרים 14 - 16, פינת רחוב הרצל (דו"ח פעולה ת/3; עדות בבית-המשפט בפרוטוקול עמ' 20 - 21). החשוד המדובר שנתפס הוא מלקו אביץ', כשברשותו נתפס טלפון נייד שמספרו 055-9567261 (מזכר ת/36).

עדות המתלונן ופעולות חקירה ראשוניות

8. המתלונן העיד בבית-המשפט באשר לאירוע השוד שהתרחש, כאמור, ביום 2.9.19, בשעה 00:40 לערך. המתלונן, אב לשניים, הוא הבעלים של פיצוצייה ותחנת טוטו, הממוקמת במרחק של כקילומטר מביתו. המתלונן תיאר, כי באותו לילה, היה עם תיק שהולך עימו באופן קבוע, ובו מצוי היה פדיון של העסק שהצטבר במהלך השבועיים האחרונים, כ - 130,000 ₪ (עמ' 12 לפרו', שורות 8-12).

המתלונן הגיע לכניסה של הבניין בו הוא מתגורר, אשר היתה חשוכה לחלוטין (ת/30 - תמונות מדף 38, וכן ת/32). בעודו הולך בשביל, שלאורכו גדר חיה, שמע לקראת סוף הגדר צעקה שימסור את התיק. המתלונן הסתובב, ראה דמות לבושה בשחור, הראש עם כובע או קפוצ'ון, עם צעיף או חולצה שחורה על הפנים, שלא כיסו את האף. אז הבחין בדמות קופצת מבין השיחים, היד הייתה מונפת באוויר, תוך שאותו אדם אחז בסוג של אלה, כאשר הוברר כי המדובר בלום של ברזל. המתלונן, מתוך יצר הישרדות, שלח את היד להגן על אזור עמוד 3



הפנים, קיבל חבטה ביד שמאל, אז קפצו שניים נוספים, עם אותו לבוש. המתלונן הבהיר, לכן, כי היו שלושה תוקפים, ולאחד מהשניים הנוספים היתה אלה בידו. מהתוקף הראשון עם האלה ביד, קיבל מכות. התחילו לחבט בו תוך פניה לתת להם את התיק, אך הוא נאבק בהם. בשלב מסוים, מעד לאחור, התיק היה מתחתיו והגוף שלו על התיק (עמ' 12 לפרו').

התוקפים המשיכו להלום בו, היכו בו בראשו מכות חזקות מאוד וחבטו בו בצלעות, תוך שהוא צרח וזעק לעזרה ללא הרף. בשלב מסוים, לאחר שסבר שאחד התוקפים הולך לשלוף סכין, הוריד את התיק, התוקפים חטפו את התיק והחלו לברוח. המתלונן הצליח לקום על רגליו והתחיל לדלוק אחריהם.

ברגע שיצא מהבניין אשתו התקשרה אליו, שמעה אותו מתנשף ואמר לה ששדדו אותו ושתקשר למשטרה. המתלונן המשיך במרדף, ולבסוף הבחין בדמות על אי תנועה, בלבוש בשחור, עם גוון עור כהה ושיער כהה. המתלונן הבין, שהמדובר באחד התוקפים, שכן הבחין בכך שאותו חשוד נושא את תיקו על הכתף. המתלונן רץ לקראתו, צעק לו שיעזוב את התיק, אותו אדם נבהל, השליך את התיק לכיוונו ורץ מהמקום (עמ' 13 לפרוטוקול).

המתלונן עלה על רכב שעצר, היה מבוהל ויחף, חבול כולו (תמונות - ת/33). הנהג הוריד אותו ליד בית-העסק, המשטרה התקשרה אליו וניידת הגיעה למקום (עמ' 14 לפרוטוקול, שורות 1-10). המתלונן מסר לשוטרים תיאור של הבחור שנשא את התיק ונמלט מהמקום. עוד מסר, כי להערכתו לשודדים היה מידע מוקדם, שכן הם המתינו לו ליד ביתו, פנו אליו וביקשו את התיק (שם, שורות 30 - 33).

בחקירה נגדית אישר המתלונן, כי בחר שלא לפנות לקבלת טיפול רפואי, שכן לא היו לו שברים, אך הדגיש שהיו לו חבלות מאוד קשות ושטפי דם גדולים, לרבות על כל הכתף (פרוטוקול עמ' 19). עם זאת, לשאלת סניגוריתו של אביץ' הבהיר, כי בוודאות לא הלמו בו במוט ברזל (פרוטוקול עמ' 18, שורות 21 - 23).

9. ניכר, כי המתלונן זכר היטב את פרטי האירוע, וכי המדובר היה באירוע טראומטי ביותר עבורו, במהלכו פעל בתושייה רבה כדי לשרוד ולהציל פיקדון עסקי של פעילות של שבועיים. עוד מסר המתלונן, כי כל האירוע טלטל אותו ואת משפחתו, והוא חווה פגיעה ניכרת בתחושת הביטחון האישית שלו, במיוחד לאור העובדה שהשוד התרחש בכניסה של הבניין בו מתגורר.

10. בעקבות חקירת המתלונן, בוצעו פעולות חקירה אשר הובילו למעצרה של דנה (ראו מזכרו של גד אביוב - ת/34). החוקרים הבינו, כי פעולת השוד כפי שתיאר המתלונן חייבה מעורבותו של אדם שתפקידו היה לדווח למבצעים על אודות יציאת הקורבן מהעסק ברחוב הרצל 88. נקודות העוגן של החוקרים היו מקום הימצאות רכבו של אביץ', וכניסתו של חשוד לבניין ברחוב הרצל 59. על-פי סרטוני אבטחה בהם צפו החוקרים עלה, כי בשעה 23:10 שני אתיופים (אביץ' הוא אחד מהם) הגיעו לגן העיר, התיישבו על הדשא מול הקיוסק של המתלונן, שם חבר אליהם בחור אתיופי נוסף, וכן הגיעה בחורה אתיופית עם מראה ייחודי המתואר במזכר (פסקה 3). בשעה 00:03, שלושת הבחורים האתיופים עזבו את המקום דרך החלק האחורי של גן העיר אל סמטת בצלאל ובידם סל גדול כחול. הבחורה נותרה לשבת מול הקיוסק (כשעל-פי עדות המתלונן, בשעה זו החל בקיפול הכסאות והכנת העסק לסגירה).



בשעה 00:26 הבחורה עזבה את המקום (כשבמקביל המתלון עזב את העסק עם התיק על גבו).

11. בשלב זה, החוקר אביוב התקשר למתלון ושאל האם הוא מכיר את אותה בחורה אתיופית. לפי המזכר וכן על-פי עדות המתלון בבית-המשפט, המתלון מסר כי הוא מזהה את הבחורה בפנים אך אינו מכיר אותה, וכי ישב במספר הזדמנויות בבר שם ראה אותה (פרוטוקול עמ' 15 - 16; מזכר פסקה 8).

12. במקביל, במחקר הנייד של אביץ' העצור, איתרו החוקרים איש קשר בשם "ראשון לציון", כשאותו נייד היה רשום על שמה של דנה אלפה. תמונתה (ת/2) נשלחה למתלון והוא אישר כי זו היא הבחורה עליה דיבר (שם בפרוטוקול; פסקה 9 במזכר). כך הגיעו השוטרים למסקנה, כי דנה מעורבת באירוע והיא שימשה כתצפיתנית על-מנת למסור למבצעים מידע אודות יציאת המתלון מהקיוסק.

13. בעדותו, המתלון אישר, כי החוליה המקשרת בינו לבין דנה הוא דורון (אטלו) גדמו, הבעלים של המסבאה/מסעדה אותה הזכיר, שם ראה את דנה במספר הזדמנויות (פרוטוקול עמ' 16, שורות 11 - 20; ראו גם פעולות החקירה בעניין זה במזכר ת/35). דורון גדמו נחקר בהמשך כחשוד (ת/11, ת/12), הכחיש כל קשר לאירוע, אך אישר כי קיימת היכרות ממשית בינו לבין דנה.

דנה אלפה, ע.ת. 2

חקירה ראשונה

14. דנה אלפה נעצרה, ומסרה הודעה ראשונה ביום 5.9.19 בשעה 18:42 (ת/8). דנה בת 27, אם חד הורית לתאומים שהוצאו ממשמורתה למרכז חירום שבועיים לפני החקירה. בטרם מעצרה עבדה כסדרנית בסופרים, ומסרה את מספר הנייד שלה (050-3044678). דנה נשאלה אם היא נוהגת לצאת לאזור גן העיר; מה היה חלקה באירוע השוד בליל ה- 2.9.19; ומה הוא הקשר שלה עם שלמה ימטה ועם אביץ'. לכל השאלות השיבה דנה שהיא שומרת על זכות השתיקה.

שיחתה של דנה עם מדובבת

15. דנה הוכנסה לתא יחד עם מדובבת ביום 5.9.19 (ת/7 - תמלול הדיבוב). המדובבת שאלה את דנה על מה היא עצורה, ודנה השיבה שהמדובר בשוד מזוין ומישהו הלשין עליה (עמ' 3), או זיהה אותה בתמונות (עמ' 7).

לשאלת המדובבת אם קיים מישהו שיכול להלשין עליה השיבה: "יש איזה מישהו, אחד מהחבורה, וכבר היה עצור כמה ימים" (עמ' 7; כשהכוונה לאביץ').



בהמשך, דנה אישרה כי היא קשורה לשוד (עמ' 8), היא זו שתיצפתה וכיוונה את המבצעים, ובנוסף אליה היו עוד שלושה מעורבים. היא מסרה למדובבת, כי אותם שלושה שודדים לבסוף לא הצליחו לשדוד דבר (עמ' 10). זה היה "כמו בסרטים", מסרה למדובבת; שלושה גברים ובחורה (עמ' 11). את שלושת הגברים תיארה כך: אחד איננו תושב ראשל"צ, הוא הבחור העצור (אביץ'), והיא אינה מכירה אותו, הוא זה ש"פתח" עליה; השניים הנוספים הם תושבי ראשל"צ - האחד, איתו היא נמצאת במערכת יחסים "פתוחה", והשני הוא חברו הטוב (עמ' 8, 9, 10, 11). הדגישה, כי אחד מהם נתפס, היא השנייה, ושניים נוספים לא נתפסו (עמ' 10).

עוד סיפרה, שמחקה את כל השיחות עם השלושה (עמ' 11).

המדובבת שאלה את דנה אם ניסו לשדוד בנק, ודנה השיבה ששדדו מישהו שמשחק בפוקר, "טחון". הם הגיעו אליו באמצעות מידע שמסר להם ידיד שלה, הם תכננו את זה במשך תקופה (עמ' 11). שוב סיפרה, כי לא הצליחו לשדוד; שניים ברחו, והידיד שלה איתו היא במערכת יחסים "פתוחה" נותר לבד (עמ' 13).

עוד מסרה, שהתכתבה באותו היום עם הבחור שנעצר והיא חוששת שהוא לא מחק את ההודעות בנייד (עמ' 13). השניים האחרים שלא עצורים הם מראשון לציון, הוא (כשהכוונה לחוקר) נתן גם את השמות שלהם - לרבות של שלמה ימטה, והיא ענתה לו ששומרת על זכות השתיקה.

המדובבת שאלה את דנה מי זה שלמה, ודנה הסבירה שיש שני שלמה: שלמה ימטה, ושלמה גינג'ט (עמ' 14). הבהירה למדובבת, שהסיקה שלחוקר אין את השם של הבחור שאיתו היא נמצאת במערכת היחסים, כי עליו לא שאל - אלא שאל אותה רק על שלמה ימטה ועל אביץ' העצור (שם). הוסיפה, שאביץ' הוא חבר של גינג'ט, משהו "מסריח" איתו, כי הוא אמר ש"זיין" את דנה ואת שלמה ימטה, אך לא את גינג'ט. עוד אמרה, שהיא ושלמה ימטה אינם מכירים את אביץ', ואין להם דיבור איתו (עמ' 15).

המדובבת שאלה את דנה, האם שלמה ימטה הוא הבחור שיש לה איתו מערכת יחסים פתוחה, ודנה הבהירה שלא - אלא עם גינג'ט.

השתיים חזרו ושוחחו על המתלונן, ודנה סיפרה שהוא הסתובב עם תיק, ולפני שהוא סוגר את העסק הוא שם את התיק על הגב, אז סוגר, וכל יום משנה כיווני הליכה (עמ' 16). בהמשך הוסיפה, שהמתלונן "אכל" מכות, מזלו שלא מת ושהטמטום הוא שיש מצלמות בכל מקום. הדגישה, כי לא היתה במקום, אלא היתה בגינה ותצפתה (עמ' 17). עוד סיפרה, שהשניים הפקירו את בן זוגה, גינג'ט - אותו כינתה גם "פילגש". פילגש הצליח לתפוס את המתלונן, הוא נפל על הרצפה, סבל מכאבים מהמכות, הצליח לקחת את התיק, ואז השניים ברחו והשאירו את גינג'ט לבד. גינג'ט הגיע אליה מתנשם, מזיע ולחוץ וסיפר לה שבתיק היו כ - 200,000 ₪, ואחרי שהשניים הפקירו אותו הוא לקח את התיק ורדפו אחריו. הוא לא נתפס ורץ מהר, בגלל זה העיף את התיק, ובעקבות המרדף סבל משבר בקרסול וקיבל מכה בצלעות. דנה הבהירה, כי כשהאחרים עשו את השוד, היא ברחה הביתה, וכשגינג'ט הגיע, היא זרקה את בגדיו (עמ' 23) והסתירה אותו בביתה (עמ' 20).

בהמשך סיפרה, כי היא הביאה לשודדים את הגז המדמיע שלה - אך לא נעשה בו שימוש, והזכירה גם שוקר חשמלי ומוט ברזל (עמ' 21).

לאורך כל הדיבוב, ביטאה את החשש שלה מאביץ', אותו לא הכירה היטב, כי ילשין עליהם וכן הביעה ספק אם



מחק את ההודעות ביניהם.

דנה חזרה וסיפרה למדובבת: "אני אומרת לך אנחנו 4. יש אותי דנה, מלאקו השרמוטה, שלמה הפילגש ושלמה ימטה" (עמ' 32).

פעולות החקירה לאחר הדיבוב

16. דנה נחקרה ביום 9.9.19 בשעה 11:10 (ת/9), היא נשאלה מה הקשר שלה לשלמה ימטה ולמלאקו אביץ', והיא שמרה על זכות השתיקה.

17. בחקירה מיום 11.9.19 בשעה 12:26 (ת/10) הוצג לה דיסק של מצלמות אבטחה, והיא נשאלה מי הם שלושת הבחורים האתיופים שישבו איתה על הדשא בגן העיר, והאם אחד מהם הוא בן זוגה. דנה שמרה על זכות השתיקה. בהמשך, הושמעה לה הקלטה מפעולת הדיבוב בתא המעצר, דנה שמרה על זכות השתיקה ורק אמרה: "אתם חכמים הא, הכנסתם לי שתולה הא, ככה אתם עובדים מדינת ישראל" (שורות 69-70).

18. ביום 15.9.19, נערך עימות בין דנה לבין הנאשם, אביץ' וגדמו אטלו (ת/15). בעימות אמרה כי אינה מכירה את הנאשם, וכי שמו נודע לה במהלך החקירה: "מהחקירה, עשיתם לי משחק מבוים טוב. שמו לי מדובבת ושמה פתחתי" (שורה 20).

עדוּתה של דנה אלפה בבית-המשפט

19. **בחקירה הראשית** דנה ענתה בתחילה למספר שאלות אישיות והעידה כי היא מתגוררת בראשל"צ וכי הגיעה לבית-המשפט עם מלווה מ"בית אריאלה", לשם הופנתה לצורך גמילה. היא אישרה כי מספר הנייד של הוא 050-3044678.

בהמשך החקירה העידה, כי אינה זוכרת מה אמרה בתא המעצר, היתה ב"אי שפיות" וכי באותו היום היתה שתויה (עמ' 31 - 32 לפרוטוקול).

20. דנה הוכרזה כ"עדה עוינת" על רקע העדר שיתוף פעולה עם התובע ותשובותיה החוזרות כי אינה זוכרת דבר. בשלב זה הבהירה לשאלתי, כי היא אכן אמה לתאומים בני חמש ששהו במרכז חירום ועתה מסודרים באומנה (עמ' 39 לפרו', שורה 20).

21. התובע עימת את העדה עם טענתו, כי הכינוי של שלמה אדהם הוא גינג'ט, פירוש הכינוי הוא "לסת" באמהרית, שכן לשלמה אדהם יש לסת בולטת (ראו הודעתה של אדמנש אדהם, ת/18, היא



אחותו של שלמה אדהן, שייקרא מעתה שלמה אדהן או "גינג'ט" - וכי הנאשם מכנה אותו כך. הנאשם התפרץ בשלב זה (עמ' 40), ובהמשך המשיכה דנה למסור כי אינה זוכרת דבר, היא גם לא זוכרת היכן מצויים הילדים שלה עכשיו, וכי צריך לאשפז אותה באברבנאל. כשנשאלה מי זה הנאשם, השיבה שאינה מכירה אותו והוסיפה שהתובע ישאל את הנאשם.

22. **בחקירה נגדית**, המשיכה העדה באותו דפוס של "שכחה" - הן לגבי שאלות כלליות, הן לגבי שאלות בקשר לשוד - והדגישה כי אינה זוכרת דבר, ועל כן היא נמצאת בטיפול.

קבילות אמרותיה של דנה למדובבת (ת/7)

23. התביעה עתרה לאמץ את גרסתה של דנה, שכאמור הוכרזה כ"עדה עוינת", אותה השמיעה באוזני המדובבת, כמפורט בת/7, מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 [להלן: "פקודת הראיות"].

24. לא היתה מחלוקת מצד ההגנה בפן של הוכחת מתן האמרה, כקבוע בסעיף 10א(א)(1) לפקודת הראיות. ב"כ הנאשם הצהיר, כי אין טענות לגבי אופן מסירת האמירות למדובבת (עמ' 58 לפרו'), אלא טענת ההגנה היא, כי החוקר העלה את שמו של הנאשם בחקירת העדה, טרם הדיבוב - ועל כן, גם אם הדברים נאמרו, המדובר בגרסה שבנויה מפרטים ושמות שנמסרו לדנה על-ידי החוקרים, בה היא גם מזערה את חלקה.

25. אני מקבלת את גישת ב"כ המאשימה לפיה, הגרסה הקוהרנטית היחידה שהשמיעה דנה נמסרה למדובבת, כאשר גרסה זו כללה מסירת פרטים מוכמנים כבדי משקל ומאומתת בראיות חיצוניות רבות (אשר יפורטו להלן), ולכן יש להעדיף את גרסתה בפני המדובבת המשטרית על פני אמירותיה (או אי-אמירותיה) במהלך חקירתה במשטרה, בעימות ובבית-המשפט, במהלכם שמרה על זכות השתיקה או בחרה שלא לומר דבר. התנהלותה של דנה במשטרה ובבית-המשפט היתה לעומתית כלפי הממסד, וניכר היה באופן הברור ביותר כי אינה מעוניינת לשתף פעולה עם החקירה או עם העדות בבית-המשפט. לעומת זאת, מסרה גרסה ספונטנית, שלמה ובעלת הגיון פנימי לשותפתה לתא - שרק בדיעבד הבינה שהיא "שתולה".

26. ניכר כי דנה מסרה למדובבת פרטים שרק מי שהיה מעורב באירוע אכן יכול היה למסור אותם: כך, למשל, מסרה פרטים על אודות מסלול ההליכה של המתלונן לביתו (עמ' 34 - 35); תיארה את מבנה גופו המוצק של המתלונן (עמ' 20); פירטה באשר לבעיה בקרסול של גינג'ט, אשר לא אותר עד היום (עמ' 20); מסרה אודות הצטיידות בגז מדמיע ובמוט (עמ' 16 ו- 21).



27. בנוסף, אני דוחה מכל וכל את גרסת ההגנה בדבר מסירת שמות המעורבים רק על בסיס העברת המידע מהחוקרים לדנה. דנה ידעה למסור מאפיינים מיוחדים לגבי כל אחד מהשודדים, הסבירה את הקשרים ביניהם ואת חלוקת התפקידים ביניהם. חרף העובדה שאכן במהלך החקירה הראשונה הטיח בה החוקר את שמו של אביץ', לא נמסר לה כל פרט אחר אודותיו, ולמרות זאת ידעה למסור כי הוא אינו מתגורר מראשל"צ והוא חבר של גינג'ט. עוד יוזכר, כי שמו של שלמה אדהן כלל לא הוזכר על-ידי החוקרים, ולא רק שדנה עירבה אותו מיוזמתה, היא גם טרחה להסביר את מערכת הקשרים בינו לבין הנאשם, שלמה ימטה. בנוסף, לו היה מדובר בגרסה שאינה אמת המתבססת על שמות החשודים שנמסרו על-ידי החוקרים בחקירתה הראשונה, לא היה מתקבל הסבר עשיר במובן זה, שבאירוע היו מעורבים שני "שלמה" - שלמה אדהן (כשדנה הסבירה למדובבת גם את הכינוי שלו, גינג'ט), איתו היתה לדנה מערכת יחסים, ושלמה ימטה - הנאשם, המתואר על-ידה כחבר של גינג'ט. בנוסף, שני אלו תוארו כבחורים מראשון לציון, וזאת לעומת אביץ', שאינו תושב העיר, לא היה מוכר היטב לדנה ולכן היא חששה ממנו, אשר היה גם הוא חברו של גינג'ט.

28. דנה אף הוסיפה תיאורים מעבר לסיפור "היבש" של השוד והדגישה, למשל, כי "זה היה כמו בסרטים", במובן זה שהיתה בחורה אחת עם שלושה גברים. דנה אמנם תיארה שהיא מילאה תפקיד של תצפיתנית, אך בשום פנים ואופן לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה מזערה מחלקה ועל כן יש לחשוד כי אין המדובר בגרסת אמת. דנה מסרה למדובבת, שהמדובר היה בשוד שתוכן היטב במשך כחודש, והיא היתה "המוח" מאחורי התכנון, הביאה את המידע הרלבנטי, ולמעשה קבעה עבור הבחורים, בהם זלזלה, כיצד יתבצע השוד.

29. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את עתירת המאשימה וקובעת כי יש להעדיף את אמרתיה של דנה שנמסרו למדובבת, המתועדות ב - 7/ת, וזאת בהתאם לסעיף 10א(ג) לפקודת הראיות.

30. נדבך נוסף המבסס קביעה זו הוא קיומן של ראיות רבות נוספות, המחזקות את תוכן גרסתה של דנה שנמסרה למדובבת, המהוות ראיות לחיזוק גרסתה של דנה, שהיתה שותפה לשוד.

ראיות חיזוק

אימרות עדים

31. עדותו של המתלונן, אשר פורטה לעיל, תומכת בתיאור המפליל של דנה אודות אופן ביצוע השוד האלים על-ידי שלושת הבחורים, העובדה שהמתלונן אכן בעל גוף מוצק וחסון, וכן הוא תיאר את מסלולי ההליכה שלו מהעסק לביתו, כפי שתיארה דנה.

32. הודעותיה של אדמנש אדהן (ע.ת.10), אחותו של שלמה אדהן, אשר נחקרה בימים 9.9.19 ו -



10.9.19 (ת/17, ת/18), הוגשו בהסכמה. בהודעות אלו, אישרה אדמנש את הקשר בין שלמה אדהן לבין דנה, את העובדה שהוא נעדר ושהיתה לו בעיה ברגל, וכן את הכינוי שלו "גינג'ט", שמשמעותו "לסת" באמהרית, שכן שלמה יש לסת בולטת.

אדמנש נשאלה לגבי הבחור העצור בו הבחינה בזמן שנחקרה והשיבה, כי המדובר בשלמה ימטה (הנאשם), אחיה של רחל חברתה, שהוא גם חבר טוב של אחיה שלמה (הודעה ת/17 שורה 16). הוסיפה, כי היא מכירה את הנאשם מהשכונה מאז היה קטן, המשפחה שלו גדלו איתם (שם, שורה 44). עוד מסרה, כי אחיה היה מתקשר מהטלפון שלה אל דנה כשלא היה לו טלפון, שכן היה מחליף טלפונים באופן תדיר (שם, שורות 18 - 19). בנוסף, מסרה את הטלפון של הנאשם, שלמה ימטה, המסתיים בספרות 366 (שם, שורה 30).

פרטים אלו, שמסרה אדמנש, מחזקים את גרסתה של דנה שנמסרה לאוזני המדובבת, במובן זה שהיא מאשרת את מערכת הקשרים בין דנה לבין שלמה אדהן, ובין הנאשם לבין אחיה שלמה. בנוסף, הודעות אלו מאמתות פרטים נוספים שמסרה דנה למדובבת בדבר הכינוי של שלמה אדהן, בעיית הקרסול שהיתה לו והיעלמותו לאחר אירוע השוד.

33. אטלו גדמו, מי שהיה "החוליה המקשרת" בין המתלונן לבין דנה (ראו לעיל בפסקה 13) מסר, כאמור, כי קיימת היכרות רבת שנים עם דנה. הוברר, כי אטלו גדמו מכיר גם את הנאשם, אך אינו מכיר את אביץ' או את שלמה (הודעה ת/11, שורות 53, 61 ו- 63). אטלו מיוזמתו קשר את דנה לנאשם, כשנשאל באופן כללי אם הוא מכיר חברים של דנה, והשיב כי ידוע לו שהנאשם הוא ידיד של דנה (שם, שורה 29, וכן עמ' 6 לתמליל שורות 26-37).

צילומי מצלמות אבטחה

34. כל ההתרחשויות שתיארה דנה נתמכת בסרטונים שהורדו ממספר מצלמות אבטחה (ת/44; דו"ח חוקר זי"ט ת/29) ותמונות סטילס מתוך סרטוני האבטחה (ת/28 - דו"ח מז"פ וכן ת/30; כן ראו מפת האזור ת/47).

35. יתואר בקצרה, כי במצלמת רחוב תרמ"ב 14 נראה רכב נכנס לחניה בשעה 23:02, ושני חשודים יוצאים לרחוב עין הקורא. שני החשודים הללו נראים בהמשך במצלמת צ'ינג' ברחוב הרצל 73 בשעה 23:05 (כאשר אחד מהם זוהה כנאשם אביץ'). במצלמת גן העיר נראים השניים בשעה 23:08 כשהם נכנסים לגן ומתיישבים על הדשא מול הרצל 88 - בית העסק של המתלונן המצוי מול גן העיר. במצלמת הרצל פינת רוטשילד, נראה בשעה 23:09 שמצטרף בחור שלישי ולוחץ את ידו של אחד מהשניים.

36. במקביל, ממצלמה ברחוב הרצל 59 (כתובת ביתה של דנה; אשר מאשרת זאת בהודעתה - ת/8, וכך גם מאשרת חברתה אלינה בהודעתה ת/16), בשעה 23:04 נראית בחורה יוצאת מפסאז'.



במצלמת הרצל פינת עין הקורא נראית הבחורה בשעה 23:05 הולכת לכיוון גן, חוצה כביש, ובשעה 23:06 נראית הבחורה, עם מטפחת על ראשה, במצלמת הרצל 73 של הצ'ינג' ממשיכה לכיוון גן העיר. במצלמת גן העיר נראית הבחורה בשעה 23:10, כשהיא מצטרפת לשלושה שכבר יושבים על הדשא בגן העיר.

37. בשעה 00:02 נראה המתלון מתחיל לסגור את חנותו, ממצלמת בית העסק שלו בהרצל 88.

במקביל, ממצלמת גן העיר ניתן לראות, שבאותה עת, בשעה 00:02, נראים שלושת הגברים שישבו על הדשא קמים בעוד הבחורה נשארת במקום. בשעה 00:04 נראים השלושה יוצאים מגן העיר לכיוון רחוב רוטשילד צפון, ודקה לאחר מכן, בשעה 00:05 נצפים הם במצלמת סמטת ברקוביץ' (כיוון התואם את מסלול ההליכה לביתו של המתלון - ראו מפת האזור ת/47).

בשעה 00:24, ניתן לראות במצלמת העסק, כי האור נכבה בחנותו של המתלון.

במצלמת גן העיר ניתן לצפות בבחורה אשר עוזבת את המקום ומתחילה בהליכה צפונה בשעה 00:25, ממצלמת גן העיר נצפית הבחורה קמה ומתחילה בהליכה צפונה; בשעה 00:32, במצלמת חנות הירקות, הבחורה חוזרת להרצל 59 (כתובת ביתה של דנה, כפי שפורט לעיל). בשתי תמונות נוספות מאותה דקה נראית סוגרת את האורות והולכת לכיוון חדר המדרגות.

38. במצלמה שעל בניין ביתו של המתלון, נראה המתלון בשעה 00:35 מגיע לביתו בבית"ר 4 ותיק על גבו. באותה מצלמה, בשעה 00:36 נראה חשוד בורח לכיוון רחוב תרמ"ב.

במצלמת רחוב הרצל פינת בית"ר, בשעה 00:37 ניתן להבחין שהמתלון רואה את אחד החשודים בצדו השני של הכביש. בשעה 00:38 על אי תנועה, החשוד זורק תיק גב, והמתלון לוקח את התיק.

ממצלמה של חנות פרחים ברחוב הרצל 46 נראים שני חשודים שיצאו מסמטה ובורחים צפונה בשעה 00:38.

ממצלמה של מספרה ברחוב הרצל 59, בשעה 00:38 נראה החשוד שזרק את התיק נכנס להרצל 59 (ביתה של דנה) לכיוון חדר המדרגות של הבניין.

39. ההתרחשות המתועדת בסרטוני מצלמות האבטחה משתלבת באופן מלא עם גרסתה של דנה שהשמיעה באוזני המדובבת. כך הם פני הדברים באשר למספר המשתתפים; מקום המפגש בסמוך לעסק של המתלון; תנועות החשודים התואמות את תנועות המתלון; הישארותה של דנה במקום כמי שתצפתה; בריחתו של שלמה אדהן עם תיק הגב מזירת השוד ותפיסתו לעומת בריחת השניים האחרים; הגעתו של שלמה אדהן לביתה של דנה לאחר כישלון השוד.

הקשר הטלפוני בין דנה לבין אביץ'



40. בגרסתה של דנה הזכירה, בין השאר, את אביץ', אשר כאמור רכבו אותה בסמוך לביתה של דנה במסגרת פעולות החקירה לאחר מעצרו (כפי שפורט בפסקה 7). בנוסף, הוגשו בהסכמה ראיות המתעדות קשר טלפוני בין השניים ביממה שלפני השוד, לרבות שיחה אחרונה כשעתיים לפני השוד ביום 1.9.19 בשעה 22:02 (ת/24) וכן תכתובות בוואטסאפ בין השניים, כאשר ניתן לראות שאכן ההודעות נמחקו בהתאם להוראתה של דנה, כפי שסיפרה למדובבת (ת/23, ת/24).

הטלפון ה"מבצעי" של הנאשם: 053-3812565, להלן: "565"

41. לטענת ב"כ המאשימה, בליל האירוע החזיק הנאשם במכשיר הטלפון המבצעי 565, ראיה הקושרת אותו באופן מובהק לשוד. המספר ה"רגיל" של הנאשם מסתיים בספרות הוא 053-3812366, להלן: "366".

42. ביום 9.9.19, כשבוע לאחר השוד, יצא צוות משטרה לבצע צו מעצר נגד הנאשם בביתו (ראו ת/25 - דוח פעולה תפיסה וסימון מיום 9.9.19 מאת דוד ברדה, ע.ת. 17, וכן ת/27 - דוח חיפוש). עם הגעת צוות השוטרים לכתובתו של הנאשם ברחוב צ"ג בנות 24, נתפסו שני מכשירי טלפון: האחד, מכשיר נוקיה "מבצעי" שנתפס על שולחן הסלון בסמוך למקום השינה של הנאשם, השני - מכשיר נייד מסוג סמסונג, שהיה מחובר למטען, ושלגביו, מסר הנאשם שהוא שייך לבת-זוגו שאינה מתגוררת עימו.

43. הנוקיה ה"מבצעי" צולם יחד עם מספר ה - IMEI(357323082113197; ת/31); כן הוגש בהסכמה עמוד מתוך תחקור הנייד ולפיו, המספר 565 היה על מכשיר הנוקיה בין התאריכים 8.7.19 עד ליום 3.9.19 עם 3022 שיחות (עמוד קודם בת/31).

44. הוגש בהסכמה צילום מסך ממכשיר הסמסונג שנתפס בבית הנאשם, של איש קשר "עבודה", ובו המספר המבצעי 565 (ת/38).

45. תקשורת מפלילה, התומכת בגרסתה של דנה, עולה מחדירה למכשיר הנוקיה - הטלפון המבצעי 565. החל מהשעה 0:42, מייד לאחר ביצוע השוד, עולה שורת התכתבויות ממכשיר הנוקיה לדנה (ת/21, שהוגש בהסכמה וכן ת/45):

"טלפון 565 אל דנה: איפה שלמה?"

דנה: איתי.

טלפון 565 אל דנה: אצלך בבית?

דנה: כן



טלפון 565 אל דנה: והחבר?

דנה: לא.

טלפון 565 אל דנה: דברי איתו הוא רץ כיוון מאיר"

46. תוכן שיחה מפלילה זו, מתיישב היטב עם דבריה של דנה למדובבת וממחיש, כי הנאשם אכן היה המחזיק בערב השוד בטלפון המבצעי 565 - ולא שלמה אדהן, כטענתו הכבושה של הנאשם (אשר תפורט בהמשך). לפי עדותה של דנה, שלמה אדהן - הוא גינג'ט, נמלט לביתה והסתתר אצלה. על כן, לפי תוכן ההודעה, שלמה אדהן אינו כותב ההודעה. עוד עולה, כי הנאשם הנוסף - אביץ', הוא חברו של גינג'ט, כפי שעולה מהתייחסות כותב ההודעה, ובהתאם לדבריה של דנה למדובבת.

47. מחקר תקשורת שבוצע לנייד 565 (ת/39) מיום 8.7.19 ועד 4.9.19 מעלה, כי באופן מובהק התקיימה ממנו תקשורת לכל מי משמקורב לנאשם.

48. מפלט השיחות עולה, כי התקיימו שיחות נכנסות ויוצאות בין הטלפון המבצעי 565 לבין הטלפון של בת-זוגו של הנאשם אדינה, המסתיים בספרות 347 (ת/46), הודעתה של אדינה צ'קולה; בימים 15.7.19, 18.7.19, 6.8.19, 9.8.19, 10.8.19, 12.8.19; לעיתים גם, בסמוך, מתבצעות שיחות יוצאות ונכנסות גם אל הטלפון הרגיל של הנאשם 366 (9.8.19): שיחה נכנסת מהטלפון של אדינה למבצעי 565, בשעה 18:56, ובהמשך הערב, בשעה 21:31 ו- 21:39 שתי שיחות יוצאות אל אדינה מהמבצעי 565, כשלפני ואחרי יש שיחות יוצאות ונכנסות אל הטלפון של הנאשם 366; ביום 10.8.19 שלוש שיחות יוצאות מהמבצעי 565 אל הטלפון של אדינה, ושוב דקה לפני ובין השיחות, יש שיחות יוצאות אל הטלפון של הנאשם 366; ביום 12.8.19 שתי שיחות יוצאות מהמבצעי אל הטלפון של אדינה, ושוב מיד לפני ואחרי השיחות יש שיחות יוצאות אל המספר הרגיל של הנאשם 366).

49. ביום 24.8.19 התחילה תקשורת (שיחות והתכתבויות) מהטלפון המבצעי עם שלמה אדהן, הוא גינג'ט, לטלפון המסתיים בספרות 883 (ראו בת/17, הודעתה של אדמנש אדהן, אחותו של גינג'ט), ועד ליום 26.8.19. כמו בתקשורת עם אדינה, מייד בסמוך מתקיימת גם תקשורת עם הטלפון הרגיל של הנאשם - 366.

50. בין התאריכים 25.8.19 - 26.8.19, מתקיימות שיחות והתכתבויות עם דורון אטלו גדמו (על-פי ת/12 המספר הוא 0527006166). יצוין בהקשר זה, כי כפי שפורט לעיל, דורון גדמו אישר היכרות עם הנאשם וטען כי אינו מכיר את שלמה אדהן (או את אביץ') - נתון נוסף המחזק את טענת התביעה, כי הנאשם הוא שהחזיק ב- 565, ולא שלמה אדהן.

51. שיחות מרובות התקיימו עם דנה אלפה (למספר 0503044678) החל מתאריך 25.8.19 ועד



ליום השוד, 2.9.19 - לרבות שיחות רבות עובר לשוד, במהלכו ולאחריו.

52. ועוד: מאותו טלפון מבצעי התקיימו 12 שיחות טלפון עם בוסנה צ'קולה - אחותה של אדינה, בת-זוגו של הנאשם (על-פי ת/19 הטלפון הוא 0537121123), בין התאריכים 26.8.19 - 27.8.19; שיחות עם אמבת צ'קולה - אמה של אדינה (על-פי ת/19 הטלפון הוא 0534287872) בין התאריכים 26.8.19 - 29.8.19; 11 שיחות עם רחל ימטה - אחותו של הנאשם (על-פי ת/17 הטלפון הוא 0543927340) בין התאריכים 24.8.19 - 27.8.19.

53. אכן, ניתן להבחין, כטענת ההגנה, בשיחות יוצאות ונכנסות בין המספר המבצעי 565 למספרו של הנאשם 366 (כשאז, לטענת ההגנה, המסקנה היא כי לא הגיוני שהנאשם יתקשר לעצמו). אלא, שבאותה מידה ניתן להבחין גם בשיחות בין הנייד של גינג'ט לבין הטלפון המבצעי, באופן אשר אינו תומך בטענת הנאשם כי גינג'ט הוא שהחזיק בטלפון המבצעי לאורך התקופה, ובכל מקרה, הנאשם לא סיפק כל הסבר למחקר התקשורת שהוטח בו, כפי שיפורט בהמשך.

54. ראיות אלו לצד עדות הנאשם (אשר תיסקר להלן) מביאות אותי לקבוע, כבקשת ב"כ המאשימה, כי בתקופה הסמוכה לשוד וכן בליל האירוע, הנאשם הוא שהחזיק בטלפון המבצעי 565 ועשה בו שימוש עובר לשוד, במהלכו ולאחריו, וכי השתמש בטלפון הרגיל 366 על-מנת ליצור סיפור כיסוי ולהרחיק עצמו מזירת השוד.

איכונים - חוות דעת מהנדס חיים קלוש (ת/45) ועדותו בבית-המשפט

55. להבנת האיכונים שנבדקו בת/45, להלן מספר נתונים:

כשמציגת הכתובת בית"ר 4, הכוונה למקום מגוריו של המתלונן, שם נשדד (עמ' 10 לפרוטוקול); בית-העסק של המתלונן מצוי, כזכור, בהרצל 88;

הרצל 59, הוא מקום מגוריה של דנה אלפה (עמ' 32 לפרוטוקול);

צ"ג בנות 24 - הכתובת של הנאשם (ת/13 - הודעתו של הנאשם מיום 9.9.19);

שרירא 38 - מקום מגוריה של אדינה צ'קולה, בת הזוג ואם ילדיו של הנאשם (ת/46 - הודעתה של אדינה מיום 14.9.19).

56. חיים קלוש, מהנדס אלקטרוניקה בתחום התקשורת מזה כ - 40 שנים, הכין חוות-דעת מיום 21.4.20 (ת/45), ומחוות-הדעת יחד עם עדותו בבית-המשפט עולות המסקנות הבאות:



על בסיס מסרון יוצא שנשלח מהטלפון המבצעי 565 לטלפון של דנה אלפה (678), ביום 1.9.19 בשעה 23:59, מנוי 565 אכן באתר הרצל 58 - אתר שמכסה את בית העסק של המתלון ברחוב הרצל 88. אין אפשרות ששיחה זו התקיימה מצ"ג בנות 24 או משרירא 38.

על בסיס שיחה מהטלפון של הנאשם 366 אל הטלפון המבצעי 565, ביום 2.9.19 בשעה 0:33 אכן 565 באתר הרצל 30 - כאשר קיימת אפשרות שהשיחה התקיימה מהמיקום של בית"ר 4 - מקום מגורי המתלון (3 דקות לפני הגעת המתלון לביתו). אין אפשרות שהשיחה התקיימה בצ"ג בנות 24 (מקום מגורי הנאשם) או משרירא 38 (מקום מגורי אדינה), כטענת האליבי של הנאשם.

על בסיס מסרון מיום 2.9.19 בשעה 00:42, המנוי 565 אכן באתר הרצל 30. קיימת אפשרות בסבירות בינונית שהשיחה התקיימה מהרצל 59 - מקום מגוריה של דנה אלפה או מצ"ג בנות 24 - מקום מגורי הנאשם, כשהמשמעות של סבירות בינונית היא בסדר גודל של 20% שהשיחה התקיימה משם (עמ' 66 לפרוטוקול).

האפשרות שהשיחה התקיימה משרירא 38 - מקום מגוריה של אדינה, היא בסבירות נמוכה מאוד.

המנוי 366 אכן באתר הרצל 30 לכיוון מזרח בשעה 00:33. אין אפשרות כי נכח באזור זירת השוד בבית"ר 4; קיימת אפשרות בסבירות בינונית כי היה בסמיכות לצ"ג בנות 24 - מקום מגורי הנאשם, וסבירות נמוכה מאוד לקיום השיחה בשרירא 38 - מקום המגורים של אדינה.

57. אומר כבר, כי המסקנה הרלבנטית מהאיכונים, המצטרפת למכלול הראיות (לרבות עדויות הגנה, אשר ייסקרו בהמשך) היא, כי בליל האירוע הנאשם עשה שימוש בטלפון המבצעי 565, והשתמש בטלפון שלו 366 על מנת ליצור סיפור כיסוי והרחקתו ממעורבות בשוד. הטלפון המבצעי 565 אכן פעמיים בשעות הרלוונטיות עובר להתרחשות השוד (ראו שיחה 2 ו-1), בסמוך לבית העסק של המתלון ובסמוך למקום מגוריו של המתלון, שם נשדד.

הודעות הנאשם במשטרה

58. הנאשם מסר שתי הודעות במשטרה - האחת ביום 9.9.19 בשעה 9:26 (ת/13), השנייה ביום 11.9.19 בשעה 14:33 (ת/14).

59. בהודעתו הראשונה טען, כי אינו צריך להתייעץ עם עורך-דין, "זה סתם שטויות" (שורה 4). מסר, כי מתגורר בצ"ג בנות אצל אחותו, אינו נשוי ואב לשני ילדים, אדינה צ'קולה היא חברתו, והוא אינו עובד.

נשאל אם זוכר היכן היה ב- 1.9.19 בשעות הערב - השיב שהיה בבית, וחבר שלו ראה אותו, אך לא היה מוכן



למסור את שמו (שורות 23 - 27), גם לאחר שהוסבר לו שהחבר יכול לשמש כעד אליבי שלו.

באשר לטלפון הנוקיה שנתפס אצלו, הסביר כי אינו שייך לו, אלא נתנו לו אותו לפני יומיים, שלושה או ארבעה ימים (שורות 40 - 41), מכיון שהטלפון שלו היה הרוס (שורה 45).

הנאשם הכחיש נוכחות במרכז ראשון ובגן העיר ביום 1.9.19 בשעות הערב המאוחרות וכל מעורבות בשוד, וכן מסר, כי אינו מכיר בחורה בשם דנה (שורה 52). את שלמה אדהן הוא מכיר בצורה שטחית, אך אינו יודע מה מספר הטלפון שלו; כמו-כן, הכחיש היכרות עם אביץ' או עם דורון גדמו (שורות 59 - 65).

הוצג לו פירוט שיחות שלו, לפיו ביום 1.9.19 שוחח עם טלפון שמסתיים בספרות 166 ששייך לדורון גדמו. הנאשם השיב שלא דיבר עם אף אחד.

נאמר לו שביום 1.9.19 שוחח בשעות הערב מספר פעמים עם הטלפון המבצעי 565, שרשום אצלו כעבודה, ונשאל עם מי דיבר. הנאשם השיב: "זה לא הטלפון של שלמה, זה לא הטלפון של מי שאתה חושב" (שורה 78).

60. ההודעה השניה נגבתה לאחר שהנאשם התייעץ עם עו"ד בן-נן. אישר, כי אדינה צ'קולה, חברתו ואם ילדיו, מתגוררת בשרירא 38 ראשל"צ.

כמו-כן מסר, כי כבר לא מצוי בתנאי "מעצר בית" בגין תיק אחר, שם היה חשוד בביצוע עבירה יחד עם שלמה אדהן, אותו הוא מכיר שבע שנים לערך (שורות 20, 36). אישר, כי הלסת של שלמה בולטת (שורה 75). כמו-כן מסר, כי מכיר את אחותו של שלמה, וכי היא עובדת יחד עם אחותו בהוסטל (שורה 40).

בחקירה זו עמד בהכחשתו לפיה אינו מכיר את אביץ' (שורה 42), אך הפעם אישר כי מכיר את דורון גדמו, והוסיף כי ייתכן ופעם אחת ישב אצלו בפאב (שורות 46 - 50).

נשאל היכן היה ביום 1.9.19 בלילה, והשיב שהיה בבית, בצ"ג בנות, "חזר לאישה" בשעה 00:00 לרחוב שרירא וישן שם (שורה 57).

אישר שנתפסו אצלו שני טלפונים, הסמסונג שלו והנוקיה של חבר, אך סרב למסור את שמו (שורה 91).

עומת עם פלטי מספר שיחות, להם לא נתן כל הסבר, והכחיש מעורבות בשוד עם דנה, אביץ' ושלמה אדהן. כמו-כן, עמד על כך כי אינו מכיר את דנה אלפה, וכי אין לו שיחות טלפון עם דנה אלפה (שורה 130). הושמעה לו הקלטה של דנה אלפה, בה אוזכר גם שמו, והשיב שאינו מבין על מה דיברה (שורה 133).

נשאל איך מסביר את העובדה שהנייד שקיבל את הסימן ליציאת המתלונן מהעסק נמצא אצלו בבית, והשיב שאינו יודע על מה החוקר מדבר (שורה 141).

נאמר לו שביום 22.8.19 ו- 23.8.19 יש לו שיחות עם הטלפון של דנה אלפה 678, השיב שהוא לא זוכר ולא יודע על מה מדבר החוקר (שורה 143).



פרשת הגנה

עדותו של הנאשם בבית-המשפט

61. הנאשם העיד בבית-המשפט לראשונה ביום 26.5.20, ובחקירה הראשית תיאר, כי שהוא עוד מעט כבן 30, רווק עם שני ילדים, כשאדינה צ'קולה היא אם ילדיו. (עמ' 74 לפרו', שורה 14). הוא מתגורר בצ"ג בנות 24, בבית של אחותו, מאז התיק הקודם שבו היה ב"מעצר בית", ואדינה מתגוררת בבית שלה (עמ' 74 לפרוטוקול, שורות 16-18).
62. על אירועי יום 1.9.19 העיד, שבבוקר הכניס את הילד לגן בתחילת השנה, ולאחר מכן היה עם הילדים עד הצהריים-ערב, אז הלך הביתה - לבית של אחותו (שם, שורות 23-24). התקלח והתערען, ובבילילה חזר לאדינה, בין חצות ל - 1:00 (שם, שורה 33). הבית היה פתוח ונכנס, כולם ישנו. (עמ' 76 לפרו', שורות 1-2).
63. נעצר ביום 9.9.19, בביתו בצ"ג בנות, ותפסו אצלו את הסמסונג והנוקיה, אחד מהם הוא הטלפון שלו שמסתיים ב- 366 והשני - טלפון שקיבל מחבר שלושה עד ארבעה ימים לפני שנעצר (עמ' 75 לפרוטוקול, שורות 2-10).
64. באשר לדנה הסביר, שבמהלך החקירה לא ידע במי המדובר, ורק לאחר מכן, בשכונה, הבין שהיא היתה חברה של שלמה אדהן, שנמצא בברחה (שם, שורות 14-16). נאמר לו, שהוא נשאל על שיחות שהיו לו עם דנה, והוא השיב, שהשיחות לא עם דנה - אלא מישהו אחר שחייג אליו ממנה - שלמה (שם, שורות 18-20).
65. על אודות היכרותו עם דורון גדמו העיד, שבחקירה הראשונה אכן מסר שאינו מכיר אותו, כי לא ידע על מה נחקר. בחקירה השניה מסר שמכיר את גדמו שחייב לו כסף (שם, שורות 24-25).
66. עוד חזר הנאשם על היכרותו השטחית עם שלמה אדהן, וכן היפנה לכך שבעימות עם דנה מסרה כי אינה מכירה אותו.
67. לבסוף, הכחיש מעורבות בשוד והוסיף, כי אמר לחוקרים שיבדקו את האיכונים ואת הסרטונים (עמ' 76 לפרוטוקול, שורות 5-6).
68. בחקירה נגדית, אישר שהוא מכיר את גדמו מהשכונה, שאז הטיח בו התובע כי גדמו מסר שהנאשם הוא ידיד של דנה; הנאשם השיב שהמדובר בשקר, והוא אינו מכיר אותה (עמ' 77 לפרוטוקול,



שורה 13). נשאל אם ידע שלשלמה יש חברה בשם דנה, והשיב שבבית סוהר בירר והבין שיש לו חברה בשם דנה. אישר, שהלסת של שלמה בולטת, אך שלל שהמשמעות של גיג'ט באמהרית היא "לסת" (עמ' 78 לפרוטוקול, 27 - 31). למרות שהוא חבר של אדהן כבר 7 - 8 שנים, לא זכר את המספר שחייג אליו (שם, שורות 18-20).

69. התובע הטיח בנאשם את שסיפרה דנה למדובבת, על כך שיחד עימה היו שלושה גברים ואחד מהם לא מהעיר, הנאשם אישר שהיא אינה מסוכסכת איתו וחזר על כך שאינו מכיר אותה (עמ' 80 לפרו', שורות 11-13).

70. הנאשם חזר על טענת האליבי שלו לפיה, בין יום 1.9. ל- 2.9 בין השעות 24 ל- 1 נסע לשרירא 38 (שם, שורה 16). התובע עימת אותו עם גרסתו בת/13 לפיה היה בביתו בצ"ג בנות עם חבר שראה אותו ואינו מוכן למסור את שמו; הנאשם השיב שלא שינה את גרסתו, הוא היה עם חבר בשם קושקוש (שם, שורה 19). נשאל מדוע סירב למסור את השם של קושקוש, והשיב: **"למה שאני אתן את השם שלו? אמרתי שאני אגיד בבית המשפט ואם הוא יצטרך הוא יבוא לבית המשפט"** (שם, שורות 28-29).

נאמר לו שבת/13 לא סיפר שנסע אל אדינה באותו הלילה, והנאשם השיב שלא שאלו אותו (שם, שורה 21).

בהמשך הוסיף, כי נסע במונית לאדינה בין ה- 1.9 ל- 2.9, הזמין את המונית מהטלפון של קושקוש שהוא יוני. מסר, שיוני רצה לבוא להעיד והוא אמר לו שלא יגיע (עמ' 88 לפרוטוקול, שורות 15-23). נשאל אם הטלפון שלו היה לידו, מדוע התקשר מהטלפון של קושקוש למונית, והשיב שאולי היה עסוק (שם, שורה 25). יוני-קושקוש והוא נסעו יחד במונית, ויוני נסע לאזור אחר (שם, שורות 27 - 32).

לבסוף, נשאל מדוע אדינה טענה שכל הערב הוא היה אצלה, והנאשם השיב שאולי היא התבלבלה או לא זכרה שכן היא נחקרה ב- 14.9 (עמ' 89 לפרוטוקול, שורה 27).

71. הנאשם אישר שבחיפוש בביתו נתפסו שני טלפונים, סמסונג שחור עם המספר 366 ונוקיה שחור קטן שטען שקיבל מחברו (עמ' 81 לפרו', שורה 4). הנאשם עומת עם הראיות לפיהן על הטלפון הזה "ישב" מספר הסיים של הטלפון 565, נשאל אם במקרה נמצא בביתו הטלפון שאוכן בזירת השוד, והשיב: **"מה אתה רוצה ממני? (שם, שורה 19). הנאשם נשאל מי מסר לו את טלפון הנוקיה, והשיב שאינו יכול לומר, לא יסכן את החיים של משפחתו (שם, שורה 21).**

לשאלת **בית-המשפט** מדוע אינו מוסר את השם של מי שמסר את הטלפון, השיב: **"..אצלנו זה בעיה. יש לכך השלכות בחוץ"** (שם, שורה 25). אמר שזה מסכן את החיים של משפחתו, כי מפליל בן אדם (שם, שורה 29).

72. כשנשאל על התכתבויות בין הטלפון שנתפס אצלו לטלפון של דנה בסמוך לאחר האירוע מהשעה 0:42, לא ידע לתת על כך הסבר והשיב שאינו יודע דבר (עמ' 82 לפרוטוקול, שורה 10). כשנאמר לו



שההתכתבות מוכיחה שהמספר 565 היה בחזקתו, כאשר דנה מספרת איך גיג'ט ברח לביתה, שוב לא יכול היה לתת הסבר לדברים (שם, שורה 23). גם כשנשאל לגבי איש הקשר "עבודה" מסר, שאינו יכול לומר במי המדובר.

73. הנאשם נשאל גם לגבי שיחות טלפון לאחותו רחל מהטלפון המבצעי 565, והשיב כי אין לו הסבר או תשובה לשיחות אלו. כך היו תשובותיו גם לגבי שיחות עם אמבת - אימה של אדינה, עם אדינה ועם בוסנה. באשר למספר 883 התחמק אם לומר שהמדובר במספר הנייד של גיג'ט. הנאשם נשאל אם כל חייו הפרטיים מגיעים תמיד לטלפון המבצעי 565, והנאשם השיב: **"מה אתה רוצה ממני? לא אכפת לי מפירוט השיחות, מעניין אותי פירוט השיחות מהטלפון הפרטי שלי"** (עמ' 85 לפרוטוקול, שורות 22-23).

עוד נשאל מדוע הטלפון המבצעי 565 דיבר עם הטלפון שלו 366 בלילה שבו התרחש השוד, והשיב: **"דברים פרטיים, דיברנו בינינו"** (עמ' 87 לפרוטוקול, שורה 18), והוסיף, כי אינו יכול לומר אם זה בחור או בחורה (שם, שורה 20).

74. בהמשך עומת עם מחקרי התקשורת המעידים על החלפת מסרונים ושיחות עם דנה (עמ' 88 לפרוטוקול). לנאשם לא היה הסבר לשיחות בין הטלפון שלו 366 לבין המספר של דנה, ולגבי השיחות מהטלפון המבצעי 565 השיב כי זה אינו מעניינו, אם כי לא הכחיש שהטלפון המבצעי נתפס אצלו (עמ' 88 לפרוטוקול, שורה 3).

75. מספר חודשים לאחר העדות ולאחר תום פרשת ההגנה, מסר הסניגור כי הנאשם "עשה חושבים" וביקש להעיד מי מסר לו את הטלפון 565, כאשר הטענה היא שמי שמסר לו את הטלפון המבצעי, הוא גם מי שהחזיק אותו בעת האירוע (סוף עמ' 124 לפרוטוקול).

76. התרתי לנאשם להעיד בסוגיה המשלימה וכך הנאשם חזר להעיד ביום 16.9.20. הנאשם העיד, כי ביום השוד הטלפון לא היה אצלו, אלא אצל שלמה אדהן - שכאמור, עד היום לא אותר. לאחר השוד, ושלושה ימים לפני שנעצר, שלמה בא אליו ואמר שייקח את הטלפון, כי יש לו בעיה. חזר על כך, שלא יודע מה היה בשוד ואינו קשור לשוד (עמ' 126 לפרו', שורות 6-16).

77. בחקירה נגדית העיד, כי הטלפון היה אצל שלמה אדהן כל התקופה שקדמה ליום 6.9. הנאשם השיב בחיוב לשאלת התובע אם שלמה הוא זה שהתקשר לאדינה ולאמה אמבת, ולרחל אחותו (עמ' 126 לפרוטוקול, שורות 22-24).

הסביר, שאכן מסר בעדות שהוא ושלמה אינם חברים; הוא לא רצה לספר מי הוא בשבילו ומה הקשר ביניהם (שם, שורה 26). בהמשך, התקשה להסביר ממי נובע הסיכון אם יחשוף את שמו של שלמה אדהן (עמ' 129 לפרוטוקול, שורות 23-33).



נשאל מדוע יש שיחות לדורון גדמו, והשיב: "למה הם לא חברים?" (עמ' 126 לפרוטוקול, שורה 30); ויוזכר שוב, כי דורון גדמו מסר במשטרה שאינו מכיר את שלמה אדהן - ת/11, שהוגש בהסכמה, שורה 63), וכי השם גינג'ט מוכר לו, אך לא זכור לו שיצר עימו קשר (ת/12, שגם הוא הוגש בהסכמה, שורות 61 - 63).

78. הפעם העיד, כי דנה אינה חברה שלו, אך היא מכירה אותו, "חצי ראשון" מכירים אותו (שם, שורה 32).

79. נאמר לו שבעדותו הקודמת הוצג לו שהטלפון בו החזיק גינג'ט דיבר עם הטלפון המבצעי 565, והנאשם נשאל האם גינג'ט דיבר עם עצמו. הנאשם השיב שאינו יודע עם מי גינג'ט שוחח, ואמר כי יש בטלפון המבצעי 565 גם שיחות עם המספר שלו 366: "...אז מה אני דיברתי עם עצמי?" (עמ' 127 לפרוטוקול, שורה 13). כן טען עתה, כי כינה את גינג'ט "עבודה" כאיש קשר, אך לא סיפק הסבר "כיניו" זה.

80. הנאשם נשאל מדוע הסנגור שלו לא חקר על כך שגינג'ט הוא זה שהחזיק את הטלפון המבצעי, והנאשם השיב שלא חשף זאת בפני הסניגור, אלא לפני חודשיים שלושה, מכיוון שאז היה בעל "דפוסים שונים" (עמ' 128 לפרוטוקול, שורה 32).

81. התובע הטיח בנאשם, שגרסתו השתנתה כשהבין שהתביעה טענה שהראיות הקושרות אותו הם בטלפון המבצעי 565 ולא הטלפון שלו 366, וכן הופנה לתכתובת המפלילה ת/21 עם דנה אלפה. הנאשם חזר על כך, שאינו יודע מי היה עם שלמה בשוד.

התרשמות מהנאשם

82. העדות של הנאשם בבית-המשפט הותירה רושם שלילי. ניכר, כי המדובר באדם שאינו מהסס למסור דברי שקר, מציע הסברים מפותלים לשאלות פשוטות, ובעיקר לא הצליח לספק הסברים הגיוניים כשסיפורה של דנה בפני המדובבת או מחקרי התקשורת הוטחו בפניו. הנאשם הכחיש והרחיק עצמו באופן מלאכותי מכל ראייה העלולה לקשור אותו לשוד.

הנאשם אדם נבון, ולאחר שהבין את מארג הראיות נגדו ואת העובדה שהטלפון המבצעי 565 קושר אותו לשוד, התנהל בעורמה וביקש להעיד שוב, כאשר הציע הסבר לסוגיית הטלפון בידיעה ברורה שאת שלמה אדהן, המצוי בברירה, לא ניתן יהיה לאתר.

83. הנאשם לא סיפק אליבי קוהרנטי. כשמעיינים בהודעותיו במשטרה ובעדותו בבית-המשפט עולה, כי פעם מסר כי היה כל הערב בביתה של אדינה; בהמשך, מסר גרסה מתפתחת שנותרה עמומה בכך ששהה בערב עם חברו קושקוש - אשר לא הובא כעד הגנה לבית-המשפט, ורק לאחר מכן נסע לאדינה



והגיע כשכולם ישנו.

84. בנוסף לקושקוש, שהיה עד הגנה מהותי ולא הובא, כך גם הנאשם לא הביא להתייצבותו של שלמה אדהן. בסוף ישיבת יום 16.9.20, ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הדיון כדי לנסות ולאתר את שלמה אדהן. באופן לא מפתיע, בישיבה הבאה לאחר מכן - ביום 26.11.20, הודיע הסניגור כי תמה פרשת ההגנה, מבלי ששלמה אדהן העיד.

עדת ההגנה - אדינה צ'קולה

85. בת הזוג של הנאשם ואם ילדיו מסרה הודעה במשטרה ביום 14.9.19 בשעה 01:49 (ת/46), ואישרה את אופן המגורים עם הנאשם בנפרד. מסרה, כי ביום 1.9.19 בשעות הערב הייתה בבית עם ההורים שלה, וגם שלמה היה שם (שורה 34). נשאלה אם הוא יצא במהלך הערב, ואדינה השיבה בשלילה (שורה 36); עמדה על כך שהיה כל הערב אצלה בבית, גם לאחר שהוטחו בפניה ראיות שמעידות אחרת. (יוער, כי אדינה היתה בתחילה רשומה כעדת תביעה, ובשלב מסוים התובע הודיע שהוא מוותר עליה, ולכן זומנה על-ידי הגנה).

86. בעדות בבית-המשפט חזרה על כך, שהיתה בשעות הערב בבית עם הילדים, והנאשם היה איתם (עמ' 92 לפרוטוקול, שורה 3). בהמשך הוסיפה, כי ביום 1.9 הנאשם הלך עם הילד הבכור להסתגלות לגן וחזר לאחר שעתיים; עוד נראה לה, שהוא יצא אחר-הצהריים, הוא הגיע לישון, ראתה אותו בבוקר ולקח את הילד שוב לגן ב - 2.9 (שם, שורות 5-12).

87. בחקירה נגדית, התובע הטיח בעדה, שבמשטרה מסרה כי ביום 1.9 הנאשם היה עימה בבית עם הוריה וכלל לא יצא; העדה השיבה, שהיא זוכרת שהנאשם היה איתה, אבל לא זוכרת מתי, בין חמש לשש, לפני או אחרי יצא מהבית (שם, שורות 25-26). העדה לא יכולה היתה להסביר מדוע יש הבדלים בסיפור שלה (עמ' 95 לפרוטוקול, שורה 3).

88. עדותה של אדינה לא סייעה לנאשם, אלא ההיפך הוא הנכון. מי שאמורה היתה לתמוך באחת מגרסאות האליבי שלו, מסרה גרסאות סותרות באשר להימצאות מקום הנאשם בשעות הקריטיות של השוד. עדות זו אך חיזקה את ההתרשמות השלילית מהנאשם, אשר מסר גרסת אליבי לא עקבית ושקרית בחקירה ובעדות בבית-המשפט.

יוסף קולין - מומחה ההגנה

89. העד קולין הגיש חוות-דעת מיום 26.6.20 (נ/1) ולפיה התבקש לבדוק האם הנאשם היה ממוקם בשעת השוד עם טלפון 366 באזור השוד (בית"ר 4) או באזור ביתו (צ"ג בנות 24) או בבית בת זוגו



(שרירא 38).

בנוסף צוין, כי נשאל האם בעת השוד נמצא ברשות הנאשם הטלפון המבצעי 565.

90. העד הוא מהנדס חשמל, מומחה בהנדסת תקשורת אלחוטית, לרבות הנדסת תקשורת תאית. עבד 11 שנים במוטורולה ובפלאפון ומשמש כמהנדס יועץ פרטי למערכות תקשורת אלחוטיות.

91. באשר לשאלה הראשונה, הגיע העד למסקנה כי מהנתונים שפורטו, נשללה אפשרות הימצאותו של מחזיק הטלפון 366 במקום ובשעת האירוע. אלא, שסוגיה זו למעשה לא היתה שנויה במחלוקת, כך העיד גם מומחה התביעה קלוש - שכן גם לטענת התביעה הטלפון 366 לא נלקח על-ידי הנאשם לזירת השוד ונועד לשמש "כיסוי" ולהרחיק את הנאשם מהזירה.

92. באשר לשאלה השניה כתב העד כך בחוות-הדעת: **"לגבי השאלה השניה של המצאות שני הטלפונים נשוא חוות-דעת זו בידי אותו אדם בזמן הרלבנטי, גם אפשרות זו נשללת שהרי בזמנים בהן ישנה תקשורת בין שני הטלפונים, שניהם נמצאים אמנם תחת השפעת אותו אתר אך בסקטורים שונים"** (מסקנה 5 לחוות-הדעת). עדותו בבית-המשפט לא תרמה להבהרת נושא זה, כשבסוף החקירה הנגדית, הוא למעשה אישר כי הטלפון המבצעי 565 אכן בשעה 0:33 ממוקם בבית"ר 4 (עמ' 111 לפרוטוקול, שורה 8), כפי שקבע העד המומחה מטעם התביעה קלוש.

93. העד נשאל שאלות רבות לעניין מסקנה מספר 3, לפיה בסביבות שעת האירוע, רשומות שיחות של הטלפון 366 על שני אתרים, באופן המעיד על אפשרות לתנועה מרחוב צ"ג בנות (בית הנאשם) לכיוון רחוב שרירא (ביתה של אדינה). אומר כבר, כי בחקירה נגדית, העד חזר ואמר, כי המדובר באפשרות בלבד, שאינו יודע לכמת את האחוזים שלה, ובשום פנים ואופן לא במסקנה חד-משמעית (עמ' 109 לפרוטוקול, שורות 14 - 15; עמ' 110 לפרו', שורות 10 - 13, 20). בכל מקרה, בסופו של יום, לאור העדויות - ובמיוחד בהתייחס לקביעותי באשר לראיות האליבי - נראה כי שאלת התנועה של טלפון 366 היא פחות רלבנטית.

94. חרף האמור אוסיף, כי גם אם העד עשה רושם חיובי, עולות שאלות באשר למומחיותו ולמשקל ממצאיו. העד עבד בחברת סלולאר בפעם האחרונה לפני כ - 15 שנים, מהחקירה הנגדית עלה כי הוא נמנע מלפנות ולבקש נתונים מחברת התקשורת, לרבות מפות כיסוי המתעדות כיסוי בזמן אמת, והעדיף לערוך חישובים עצמאיים שייתכן ואינם עדכניים (עמ' 106 לפרו', שורות 8 - 11; עמ' 115 לפרוטוקול). עוד הוברר, כי הכתובת שרירא 38 נמצאת מחוץ למפה שלו (עמ' 105 לפרו', שורה 8). "אמר בנוסף, כי העד לא ציין כלל בחוות-דעתו מידע בסיסי כגון העובדה שקיבל מהסניגור דיסק פלט של שיחות של שני טלפונים, האחד של הנאשם והשני מבצעי, וכן כי עיין בחוות הדעת של העד המומחה מטעם התביעה. לשאלתי מדוע לא ציין זאת בחוות דעתו, השיב שיידע לנהוג כך בפעם הבאה (עמ' 102 לפרוטוקול, שורות 6 - 8).



95. על כן, בסופו של יום, עדות זו גם היא לא הועילה לנאשם מבחינת העלאת ספק סביר בסוגיות השנויות במחלוקת.

סוף דבר

96. התביעה הצליחה להוכיח מעבר לספק סביר את כל המיוחס לנאשם בכתב-האישום המתוקן, כפי שעלה מעדות המתלונן.

97. זאת, באמצעות הבאת גרסתה של דנה שהשמיעה באוזניה של מדובבת, לגביה קבעתי שיש לקבלה כראייה קבילה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות. גרסה זו של דנה כוללת פרטים מוכמנים רבים, וכן תכנים מלאים והגיוניים אודות האירועים לפני השוד, במהלכו ולאחריו, וכן פרטים מזהים אודות המעורבים. תוכן הדברים למדובבת באופן האמור שומט את הבסיס תחת טענת ההגנה לפיה שרבה את שמו של הנאשם לאירוע השוד רק בשל העובדה שהחוקרים העבירו לה את שמו במהלך החקירה שקדמה לדיבוב.

קבלת גרסה זו של דנה מביאה לקביעה כי הנאשם היה שותף מלא ומבצע בצוותא לשוד, כמפורט בכתב-האישום, ואני דוחה את טענת ההגנה החלופית לפיה הוכח, אם בכלל, כי הנאשם היה מסייע בלבד מכוח ההחזקה של הטלפון המבצעי 565.

98. הנאשם התכחש בתחילה לכך שהוא מכיר את דנה, ואישר זאת רק לאחר שנשמעו כל הראיות בעדותו המשלימה והוגשו בהסכמה הודעות של אטלו גדמו, אשר אישר שהנאשם ידד של דנה.

99. עדות זו של דנה אינה עומדת לבדה, וזוכה לחיזוקים במגוון סוגים של ראיות. הראשונה, היא עדות המתלונן, אשר עומדת בהלימה לעדותה של דנה מבחינת הגורם שהעביר את המידע המוקדם, שעת סגירת העסק שמצוי מול הגן בו נפגשו שלושת הבחורים ודנה, מסלול ההליכה הביתה, אופן ביצוע השוד, והאירועים לאחריו לרבות תפיסת תיק הגב ובריחתו של גינג'ט מהזירה אל דנה הביתה.

100. חיזוק נוסף מצוי בהשתלשלות העולה מסרטונים של מצלמות האבטחה השונות. גם אם לא ניתן לזהות את הנאשם במצלמות, התיעוד העולה במצלמות תואם באופן מלא את שתיארה דנה למדובבת.

101. תפיסת הטלפון המבצעי בביתו של הנאשם ומחקרי התקשורת שבוצעו הביאו אותי לקבוע, כי הנאשם הוא שהחזיק בטלפון נוקיה 565 כטלפון מבצעי בתקופה הסמוכה לשוד ובליל השוד. אותרה תכתובת בעלת תוכן מפליל ביותר (ת/21), המוכיחה כי הנאשם הוא שכתב את המסרון מהטלפון המבצעי מיד לאחר השוד, והיה אחד מהמבצעים בצוותא בשוד עצמו יחד עם אביץ' ועם גינג'ט. בנוסף, התביעה הצליחה להוכיח כי הטלפון המבצעי 565 אכן פעמיים בשעות הרלוונטיות עובר להתרחשות



השוד - בסמוך לבית העסק של המתלונן ובסמוך למקום מגוריו של המתלונן, שם נשדד.

102. הנאשם הותיר בעדותו הראשונה והמשלימה רושם שלילי ביותר ומסר גרסאות כזב. בת-זוגו מסרה עדות אליבי שאינה תואמת אף לא אחת מגרסאות האליבי שמסר הנאשם. בנוסף, הנאשם נמנע מלהביא עדי הגנה מהותיים - כשהמדובר, בעיקר, בעד האליבי יוני-קושקוש, הימנעות הפועלת לחובתו.

103. **לאור כל האמור לעיל, אני קובעת שהתביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את המיוחס לנאשם בכתב-האישום המתוקן מעבר לספק סביר, ועל כן, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.**

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.